

P-817/2015 1

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ OBLASTI

Prilozi: 0/0

18-11-2015

Prilog: 20
POŠTA: 2015
Broj prijave: 2015
Odobrenje: 2015

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
SPLIT

Broj: P-DO-99/2015
Split, 11. studenog 2015.
DJ/DJ

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

TUŽITELJ: Republika Hrvatska, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture,
OIB: 22874515170, zastupano po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu,
Građansko-upravni odjel

TUŽENIK: AFFECTUS d.o.o. iz Splita, Rendićeva 6, OIB: 68713174070 zastupan po
zakonskom zastupniku Faniti Mihovilović

TUŽBA

radi: stjecanja bez osnove
v.p.s. 501.000,00 kn

dvostruko

- I. Grad Split, Vijeće za dodjelu koncesijskih odobrenja na pomorskom dobru tuženiku društvu Affectus d.o.o. 30. ožujka 2007. izdalo je koncesijska odobrenja za obavljanje djelatnosti na području morske obale, unutrašnjih morskih voda i teritorijalnog mora Republike Hrvatske za djelatnost ugostiteljstva i trgovine na mikrolokacijama uvala „Kašjuni“, uvala „Kaštelet“ i uvala „Trstenik“. Ova koncesijska odobrenja izdana su na vremenski rok od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2007.

Dokaz: koncesijsko odobrenje klasa:UP/I - 934-01/07-01/0402, klasa:UP/I - 934-01/07-01/0401 i klasa:UP/I - 934-01/07-01/0404.

- II. Grad Split, Vijeće za davanje koncesijskih odobrenja na pomorskom dobru nije istekom gore navedenih koncesijskih odobrenja izdalo nova koncesijska odobrenja na mikrolokacijama „Kaštelet“, „Kašjuni“ i „Trstenik“.

Dokaz: očitovanje Grada Splita od 4. srpnja 2011., zamolba Affectus d.o.o. od 24. 2. 2011.

- III. Nadzorom provedenim po Lučkoj kapetaniji Split utvrđeno je kako tuženik društvo Affectus d.o.o. iz Splita i nakon isteka koncesijskih odobrenja (31. prosinca 2007.) koristi pomorsko dobro bez valjanje pravne osnove obavljajući ugostiteljsku djelatnost na pomorskom dobru. Obavljanje ugostiteljske djelatnosti potvrđuje izvješće Državnog inspektorata PJ Split od 26. kolovoza 2013.

IV. Odredbom čl. 7. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama određeno je kako se sve koncesije i koncesijska odobrenja daju na temelju prava koja na pomorskom dobru ima Republika Hrvatska. Nadalje, istim Zakonom i baš odredbom čl. 10. određeno je kako Republika Hrvatska neposredno ili putem jedinica područne, odnosno lokalne samouprave upravlja pomorskim dobrom, a pod tim se podrazumijeva gospodarsko korištenje na temelju koncesije ili koncesijskog odobrenja. Koncesijska odobrenja nadležne jedinice lokalne samouprave izdaju temeljem ovlaštenja iz čl. 38. Zakona, a za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru. Nadalje, odredbom čl. 37.a istog Zakona upravo je tužiteljica ovlaštena poduzeti radnju utuženja protiv osobe koja je gospodarski iskorištavala i/ili koristi pomorsko dobro, a to tuženik nesumnjivo je. Naime, tuženiku su posljednji put izdana koncesijska odobrenja za mikrolokacije Kašjuni, Kaštelet i Trstenik još 30. ožujka 2007., sva sa trajanjem do 31. prosinca 2007. Prethodno tome, tuženiku su izdana koncesijska odobrenja i za 2006. sa trajanjem do 31. prosinca 2006., odnosno za 2005. sa trajanjem do 31. prosinca 2005. Nakon isteka koncesijskih odobrenja iz 2007. tuženik je nastavio gospodarski koristiti pomorsko dobro neovisno o tome što više nije bio ovlaštenik u smislu citiranog Zakona i Uredbe o postupku davanja koncesijskog odobrenja na pomorskom dobru. Predmetna koncesijska odobrenja izdana su za ista sredstva na sve tri lokacije i to kiosk 12m², ostakljenu terasu 100 m² i štekat 40 m². Tuženik pomorsko dobro na ovim lokacijama iskorištava na način da je na lokaciji Kašjuni organizirao ugostiteljsku djelatnost u objektu brze prehrane „Fjaka Kašjuni“ u montažnom objektu površine 12 m² s otvorenim prostorom od 140 m² sa 180 konzumnih mjesta. Na istoj lokaciji tuženik obavlja djelatnost i u caffè baru „Fjaka Kašjuni 2“ površine 27 m² sa 28 konzumnih mjesta. U uvali Kaštelet tuženik obavlja djelatnost u caffè baru „Kate“ površine 12 m² s otvorenim prostorom površine 50 m². Nadalje, obavlja djelatnost na istoj lokaciji i u caffè baru „Obojena svjetlost“ za što mu je izdano odobrenje o propisanim minimalnim uvjetima za površine od 40 m² sa 40 konzumnih mjesta i za 140 m² sa 160 konzumnih mjesta. Dodatno tome nadzorom Državnog inspektorata od 26. kolovoza 2013. utvrđeno je kako na ovoj lokaciji tuženik osim površina koji ispunjavaju minimalne uvjete obavlja djelatnost i na štekatu površine 30 m² sa 80 konzumnih mjesta (u vremenu nadzora bilo je postavljeno 240 konzumnih mjesta), na kiosku površine 20 m² sa 24 konzumna mjesta te na prostoru od 100 m² sa 80 konzumnih mjesta (u vremenu nadzora bilo je postavljeno 120 konzumnih mjesta). Osim toga ugostiteljsku djelatnost tuženik je obavljao i u ugostiteljskom objektu Punta Belanova na lokaciji Trstenik sve do 19. srpnja 2013.

Dokaz: Koncesijska odobrenja za 2006. i 2005.; Izvješće o inspekcijском nadzoru od 26. kolovoza 2013. Državnog inspektorata (uz tč. III)

V. Prilikom inspekcijского nadzora pomorskog dobra obavljenog po Lučkoj

kapetaniji Split dana 16. kolovoza 2013., nedvojbeno je utvrđeno kako tuženik gospodarski koristi pomorsko dobro i to na lokaciji Kaštelet kada je terenskim očevidom utvrđeno kako se na ovoj lokaciji nalaze četiri cafe bara tuženika sa pripadajućim štekama, poblize navedeno u skici koja je u prilogu zapisnika. Nadalje, prilikom inspeksijskog nadzora pomorskog dobra u uvali Kašjuni također je utvrđeno gospodarsko korištenje pomorskog dobra o čemu je sastavljen zapisnik u prilogu kojeg je skica mjesta terenskog očevida. Ovakav nadzor proveden je ponovno 27. srpnja 2015. po Lučkoj kapetaniji u Splitu i tom prilikom ponovno je utvrđeno kako tuženik koristi ovaj prostor i to baš lokaciju plaže Kaštelet i plaže Kašjuni na jednak način kao i do tada, osim plaže Trstenik u odnosu na koju je provedena ovrha 19. srpnja 2013. i plažni objekt s pripadajućom terasom predan Republici Hrvatskoj.

- VI. Tuženik je i u vremenskom periodu prije 11. srpnja 2010. koristio predmetno pomorsko dobro radi čega se u predmetu Trgovačkog suda u Splitu broj P-5/2014 vodi parnica između istih osoba. U toj parnici izveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika kojom prilikom je utvrđena površina pomorskog dobra koju tuženik koristi.

Dokaz, uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu broj P-5/2014, nalaz i mišljenje od 8. rujna 2015.

- VII. Nesporno, se u konkretnom slučaju radi o pomorskom dobru budući je u odnosu na uvalu Kašjuni taj upis i proveden. Naime, tuženiku je dano koncesijsko odobrenje koje se u naravi odnosi na k.č.z. 14151 k.o. Split kojoj odgovara čest.zem. 10445 k.o. Split. U odnosu na mikrolokaciju Kaštelet radi se objektima položenim na k.č.z. 13933/1 k.o. Split kojoj odgovara čest.zem. 7697/1 k.o. Split kulture „obala uvala Ježinac“ koja nedvojbeno predstavlja pomorsko dobro po samoj kulturi i neovisno što za istu još uvijek nije proveden upis pomorskog dobra u zemljišnim knjigama. Da je tome tako svjedoče i rješenja Upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo Grada Splita kojima se odbija zahtjev Dragana Jurišića iz Splita (inače prokurist tuženika) za izdavanje rješenja o izvedenom stanju nezakonito izgrađenih građevina ugostiteljske namjene na predmetnim lokacijama. Naime, kao razlog odbijanja navedena je odredba čl. 6. Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama prema kojoj se nezakonito izgrađena zgrada može ozakoniti ako se ne nalazi između ostalog na pomorskom dobru. U konkretnom slučaju nadležno tijelo je utvrdilo kako se građevina na čest.zem. 10445 k.o. Split (Kašjuni) nedvojbeno nalazi na pomorskom dobru, koje je kao takvo i upisano u zemljišnu knjigu. Isto tijelo utvrdilo je kako se građevina na čest.zem. 7697/2 k.o. Split također nalazi na pomorskom dobru, budući je ista obuhvaćena prijedlogom granice pomorskog dobra Upravnog odjela za pomorstvo Splitsko-dalmatinske županije. Osim toga, ova nekretnina i po samoj kulturi (obala uvala „Ježinac“) nesporno predstavlja pomorsko dobro (arg. iz čl. 3. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama), a isti je slučaj i za nekretninu označenu kao čest.zem. 553/1 k.o. Split (uvala Trstenik) koja u naravi predstavlja obalu (obala Križine), a na kojoj nekretnini se nalazio ugostiteljski objekt Punta Belanova.

VIII. Dakle, kako tuženik bez valjanog pravnog osnova gospodarski iskoristava pomorsko dobro obavljajući na njemu ugostiteljsku djelatnost, tuženik je tim radnjama stekao korist koja se u smislu odredbe čl. 37.a Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama od njega potražuje. U odnosu na samu visinu koristi tužiteljica ističe kako ova nije određena već tužiteljica predlože provesti financijsko vještačenje na okolnost visine koristi koju je tuženik ostvario na predmetnim lokacijama obavljajući istu bez da je prethodno istražio koncesijsko odobrenje za ovu djelatnost, a sve kada tuženik preda ispravu temeljem kojih je moguće utvrditi visinu koristi. Takvo vještačenje treba uzeti u obzir prihode tuženika u utuženom razdoblju (11.7.2010.-31.12.2014.), kao i prihode koje tuženik eventualno nije evidentirao u poslovnim knjigama. Naime, prilikom prvog nadzora utvrđene su nepravilnosti kod izdavanja i evidentiranja računa kod tuženika radi čega je procijenjena korist koju je tim radnjama tuženik ostvario. U prilog tome ide i presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Us-7620/11 od 22. siječnja 2015. u kojoj odluci taj sud u bitnom nalazi kako su prilikom nadzora bili ostvareni uvjeti za procjenu porezne osnovice s obzirom da je neposrednim opažanjem ovlaštenih službenika Financijske policije konstatirano da tužitelj ne izdaje račune za sve izvršene usluge kao i da izdani računi nisu istovjetni računima evidentiranim u poslovnim knjigama tuženika. Dodatno tome taj sud nalazi kako je metodologija procjene porezne osnovice pravilno odabrana, međutim u samoj primjeni uočava određene nedostatke koji se tiču samog vremena snimanja dnevnog prometa u odnosu na narav djelatnosti koju tuženik obavlja. Ovo ukazuje kako je nužno provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost visine koristi i istu uporediti kako s ranijim posjecima istog društva, tako i sa samom djelatnošću druge osobe na približnoj lokaciji i uz približne uvjete koristeći istu onu metodologiju za koju i VUS RH nalazi da je pravilna. Usporedbe radi tužiteljica ukazuje kako je tuženik samo u 2013. ostvario dobit od 409.812,00 kn, a u 2014. 277.026,55 kn. Sve ovo gore navedeno predloženo je tuženiku u postupku mirnog rješenja spora povodom zahtjeva tužiteljice broj N-DO-46/2015 međutim do sklapanja nagodbe nije došlo, niti je tamo suglasnošću stranaka proveden dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke.

Dokaz: Presuda VUS RH broj Us-7620/11, Odluka o isplati dobiti društva za 2013. od 30.4.2014., zahtjev za mirno rješenje spora s povratnicom

IX. Analizom dostupnih podataka, razvidno je kako ukupan prihod tuženika u razdoblju od 1. srpnja 2010. do 30. lipnja 2014. predstavlja iznos od 7.412.011,57 kn s čim u vezi je iznos koristi koju je tuženik ostvario do 31. prosinca 2014. jednak ili manji od iznosa od 7.412.011,57 kn. Naime, razumno je očekivati kako je tuženik ipak imao određene troškove u obavljanju djelatnosti na pomorskom dobru s čim u vezi je za sam izračun ostvarenih

koristi nužno provesti vještačenje po kojem bi se utvrdio iznos koji tužiteljica potražuje od tuženika, a za provedbu te radnje nužno je da tuženik preda sve knjigovodstvene isprave temeljem kojih je moguće ovo izračunati jer oni javno objavljeni podaci sami po sebi nisu dovoljni za ovakav izračun. Upravo radi navedenog iznos koristi koju je tuženik ostvario preciznije je moguće odrediti samo financijskim vještačenjem kao dokaznom radnjom u parničnom postupku radi čega tužiteljica i podnosi stupnjevitu tužbu u smislu čl. 186. b Zakona o parničnom postupku i predlaže donijeti

presudu

- I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici novčani iznos koristi koju je ostvario upotrebom pomorskog dobra na dijelu nekretnina označenih kao čest.zem. 10445 , čest.zem. 7697/1 i čest.zem. 553/1 sve k.o. Split, u naravi pomorsko dobro, obala uvala Ježinac i obala Križine, bez valjane pravne osnove u vremenu od 11. srpnja 2010. (1. srpnja 2010.) do 31. prosinca 2014. koji iznos koristi će se utvrditi financijskim vještačenjem po vještaku financijske struke.
- II. Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana naknaditi tužiteljici parnični trošak.

Popis troška:

- za sastav tužbe 5.010,00 kn
- Tbr. 7. Tarife HOK NN br. 142/12

TRGOVAČKOM SUDU SPLIT
21000 SPLIT

13 P-817/2015

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

10-05-2016

Prisilno za polnu odgovornost
PORTA
Broj prijedloga
Tablica

Split, 09.05.2016.god.

Tužitelj:

REPUBLIKA HRVATSKA

Tuženik :

AFFECTUS d.o.o., Split, Ivana Rendića 6, OIB: 68713174070, zastupano po Draganu Jurišiću, prokurista, a ovaj zastupan po punomoćniku Marin Budimir odvjetniku u OD BUDIMIR & PARTNERI iz Splita, Tolstojeva 35 A.

ODGOVOR NA TUŽBU TUŽENIKA

Tuženik je zaprimio tužbu od 18.11.2015.god. pa se na istu u ostavljom roku očituje i to na način da u cijelosti osprava tužbu i tužbeni zahtjev te traži da ista bude odbačena, podredno odbijena, uz naknadu tuženiku troškova postupka sve iz sljedećih razloga;

Tužitelj u tužbi, u biti, traži od tuženika za period od 11.07.2010.god. (01.07.2010.god.) do 31.12.2014.god. naknadu s naslova koristi koje je ovaj stekao uporabom (iskorištavanje) plaža /čitaj: pomorskog dobra/ u gospodarske svrhe na mikrolokacijama u Splitu i to: „Kaštelet“, „Kašjuni“ i „Trštenik“, i sve to bez valjane pravne osnove za stjecanje te koristi.

Prvenstveno se ističe kako se među istim strankama s istog pravnog osnova vodi istovrsni pravni spor pred istim sudom i to za razdoblje koje prethodi utuženom, a o kojem je tužitelj govorio u toč. VI. historijata tužbe, a koji nosi broj P-5/2014 pa je samo sukladno načelu ekonomičnosti postupanja da se ovi predmeti spoje (pripoji ovaj starijem iz 2014) radi zajedničkog raspravljanja i odlučivanja.

Dokaz: uvid u spis P-5/2014, neka se ovaj predmet pripoji s istim kao starijem.

Neovisno o gornjem prijedlogu, ističe se kako tužitelj u tužbi nije niti jednom riječju objasnio na koji način je bio koji dio njegove imovine prešao u/kod imovinu(e) tuženika i tako postao tuženikova imovina. To je pak bit instituta stjecaja bez osnove.

Štoviše, Republika Hrvatska nije niti aktivno legitimirana da potražuje naknadu koristi u visini dobiti koju je eventualno tuženik obavljanjem gospodarske djelatnosti ugostiteljstva ostvario na predmetnim plažama kao pomorskom dobru iz jednostavnog razloga što RH niti ne može tu gospodarsku djelatnost samostalno obavljati. Drugim riječima, da tuženik na istim plažama nije obavljao svoju djelatnost – te iste plaže za tu istu (ugostiteljsku) djelatnost tužitelj ne bi niti mogao eksploatirati samostalno, tako da je upitna i aktivna legitimacija tužitelja, pa se postavlja i taj prigovor.

Budimir & partneri
odvjetničko društvo d.o.o.

Tolstojeva 35A
21 000 Split, Hrvatska

tel: 021 346 178
faks: 021 332 294
info@budimir.hr

Trgovački sud u Splitu
MBŠ: 060329985
OIB: 62353600175

Temeljni kapital: 350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

Članovi uprave:
M. Budimir i M. Ročić

Ente: Štećenje kreditne Bank d.d
IBAN: HR502401006100742809

ODVJ.

Marin Budimir
Mislav Ročić
Damir Tomić
Nenad Čović
Marina Šare
Duje Damazet

ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Anamarija Tomić

POSLOVNA TAJNICA

Gorana Mimica

Da je aktivna legitimacija upitna govori i odredba članka čl. 13. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (NN 158/03, 100/04, 141/06, 38/09). Naime, kada bi se moglo govoriti o tome da se korist tužitelja ogleda u tome što nije platio koncesiju, a ne kao gore, razvidno je da i u tom slučaju osnovanost prigovora nedostatka aktivne legitimacije jer samo – jedna trećina te naknade za koncesiju ide u korist državnog proračuna.

Posebno se naglašava kako tuženik nije poslovaio s dobitkom, već upravo suprotno s gubitkom. Govoriti o prihodu, a pritom ne spominjati rashod je pravno neutemeljeno. Konačno, nisu svi prihodi tuženika s ovog osnova, jer je tuženik imao prihode s drugih osnova koje tužitelj ne uzima u obzir (točnije u periodu od 01.07.2010.god. pa nadalje imao je prihode s naslova zakupa poslovnog prostora trgovačkom društvu RBA d.d. sve temeljem Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 01.12.2008.god. koji se prilaže. Iz istog ugovora koji se dostavlja, te faktura prema RBA od strane tuženika koji se prilažu jeste vidljiv mjesečni iznos koji je zakupoprimac RBA d.d. plaćao tuženiku kao zakupodavcu, a koji iznosi su također (nezakonito) očito ušli u obračun prihoda ostvarenog obavljanjem gospodarske djelatnosti u rečenom periodu.

Dokaz: uvid u podatke s portala www. Poslovna Hrvatska koji se dostavljaju, uvid u ugovor s RBA, do potrebe vještačenje po vještacima knjigovodstvene struke.

Prema tome, nikakve koristi tuženik nije stekao, već je štoviše imao samo trošak (plaće radnicima, režije koje je uredno podmirivao i dr.).

Dokaz: saslušanje zz tužitelja.

Štoviše, tuženik je u dužem vremenskom periodu, što periodično godišnje prije svake sezone, što izvanredno, investirao u cjelokupno održavanje plaža u Gradu Splitu i to upravo na plaži Kasjuni, plaži Kaštelet-Ježinac i plaži Trstenik. U vanparničnom postupku osiguranja dokaza pred Općinskim sudom u Splitu br. IR-76/07 izvršen je očevid dana 28.02.2006.god. na plažama Kašjuni, Kaštelet i Trstenik te je utvrđeno po vještaku građevinske struke Roku Mijanoviću da je predlagatelj – ovdje tuženik t.d. Affectus d.o.o. iz Splita na:

a) plaži Kašjuni izvršio vrijednost radova u iznosu od ukupno 5.093.723,95 kn o čega na;	
1) uređenje valobrana ide.....	1.542.529,95 kn
2) uređenje plaže ide.....	3.018.526,50 kn
3) poboljšice ide.....	532,657,50 kn
b) plaži Kaštelet-Ježinac izvršio vrijednost radova u iznosu od ukupno 7.496.637,26 kn o čega na:	
1) uređenje valobrana ide.....	2.599.792,26 kn
2) uređenje plaže ide.....	3.396.820,00 kn
3) poboljšice ide.....	1.500.025,00 kn
c) plaži Trstenik izvršio vrijednost radova u iznosu od ukupno 5.755.587,90 kn o čega na:	
1) uređenje valobrana ide.....	1.141.564,90 kn
2) uređenje plaže ide.....	3.905.878,00 kn
3) poboljšice ide.....	708,145,00 kn.

Ove iznose niti tuženik niti Splitsko-dalmatinska županija, niti Grad Split nikada nisu refundirali tuženiku, a napravljeni su isključivo na dobrobit građana Grada Splita i državljana RH ali i brojnih turista.

Dokaz: neka se pribavi i izvrši u uvid u spis IR-76/07 kod Općinskog suda u Splitu, saslušanje g. Dragana Juršića, prokuriste tuženika

Tuženik u niti jedan objekt na imenovanim plažama nije ušao na silu i bespravno, a upravo je na taj način izbačen s plaže Trstenik, a nedavno i s plaže Kašjuni. Tuženik je uredno plaćao režije za sve objekte, a kao dodatni osnov za posjedovanje i obavljanje svojih registriranih djelatnosti u njima je bio i ugovor o zakupu koji je imao sklopljen s Gradom Splitom, te dozvola da u zabranjenim zona prolazi vozilom radi opskrbe i dostave tih objekata.

Tako se naglašava da je g. Dragan Jurišić iz Splita, Rendićeva 6, JMBG: 0909956380004, OIB: 73903260586 kao zakupoprimac s Gradom Split kao zakupodavcem imao zaključen Ugovor o zakupu poslovnog prostora br. 1191 za uvalu Ježinac (Kaštelet) od „U Splitu, 07.06.2001.“, a koji ugovor tj. prava i obveze na strani zakupoprimca iz istog su Suglasnošću Grada Splita od 09.02.2005.god. prenešene na t.d. Affectus d.o.o.

Istaknuti je također, a da nakon isteka tog ugovora, zakupodavac jeste nastavio uredno fakturirati a tuženik kao zakupoprimac nastavio uredno plaćati fakture s osnova zakupnine, te dodatno podmirivati sve račune s osnova struje, vode i dr., pa se sukladno odredbama Zakona o zakupu poslovnog prostora, smatra da je sklopljen ugovor o zakupu na neodređeno vrijeme.

U odnosu na uvalu Kašjuni pak je istaknuto kako je temeljem Sporazuma o privremenom korištenju montažnog ugostiteljsko-komercijalnog objekta sklopljenog između Grada Splita kao zakupodavcem i t.d. Affectus d.o.o. kao zakupoprimcem dano je potonjem pravo na korištenje objekta u toj uvali Kašjuni, gdje nakon isteka roka trajanja ugovora, a isto kao u gore opisanom slučaju plaže Ježinac (Kaštelet), je imenovano t.d. nastavilo uredno podmirivati svoje obveze.

Stoga opet nije jasno kako se može smatrati bivanje t.d. Affectus d.o.o. na rečenim lokacijama pravno neosnovanim korištenjem pomorskog dobra.

Za naglasiti je kako su ovi objekti od Grada Splita, ne spadaju prema odredbama Zakona o koncesijama u nadležnost RH, tj. Županije i za njih se, a kako je rečeno – uredno plaća zakup. Tuženik nije npr. koristila plažu u svrhu obavljanja turističkih djelatnosti kao što su iznajmljivanje suncobrana, ležaljki, sandolina, pedalina i sl., a što je vidljivo i iz njihovih poslovnih knjiga (s tog naslova nema prihoda) već su se isključivo bavili onim za što su imali odobrenje – ugostiteljstvo.

Konačno, opreza radi, ističe se prigovor zastare potraživanja.

Dokaz: ugovor o zakupu, dozvola za provoz i dr., uvid u spis P-5/2014, saslušanje svjedoka Tomo Rošić na adresi tuženika, do potrebe i drugih svjedoka.

Slijedom navedenog, moli se kao u uvodu.

Popis tražka:

- pristajba ONT.....*po odluci Naslova*
- sastav ONT.....5.010,00 kn
- 25% PDV-a.....1.252,50 kn

Tuženik pp
BUDIMIR & PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
POSREDOVANJE NEKRETNIM PRAVIMA
BUDIMIR
BUDIMIR & PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
HR-21000 Split, Talstajeva 35 a

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 P-457/2020-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture, OIB: 22874515170, zastupanog po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, Građansko-upravni odjel, protiv tuženika Addict 19 d.o.o. u stečaju, Ulica Ivana Rendića 19, Split, OIB: 91305741786, (kao pravnog sljednika iza ranijeg tuženika Affectus d.o.o., Split, Ivana Rendića 6, OIB: 68713174070), zastupanog po stečajnom upravitelju Ivanu Eteroviću, Split, Škrape 40, radi isplate, izvan ročišta, 16. ožujka 2021.

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari te se određuje da za trajanja prekida prestaju teći svi rokovi određeni za obavljanje parničnih radnji.

II Prekinuti postupak će se nastaviti kad stečajni upravitelj ili pravni sljednik tuženika Addict 19 d.o.o. u stečaju preuzme postupak ili kad ga sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učini.

III Ročište zakazano za 22. travnja 2021. neće se održati.

Obrazloženje

Pred ovim sudom u tijeku je postupak koji se vodi između stranaka navedenih u uvodu, radi isplate.

Kako sud tijekom cijelog postupka, sukladno odredbi članka 82. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. (pročišćeni tekst), 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: ZPP), pazi može li osoba koja se pojavljuje kao stranka biti stranka u postupku i je li parnično sposobna, ovaj sud je prilikom provjere u Sudskom registru Trgovačkog suda u Splitu utvrdio da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-325/2020 od 11. ožujka 2021. otvoren stečajni postupak nad tuženikom Addict 19 d.o.o.

Odredbom članka 212. stavak 1. točka 5. ZPP-a propisano je da se postupak prekida kad nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

Broj zapisa: **eb2f8-a4ecd**

Kontrolni broj: **042f3-1ffac-1bffb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjera možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.